

Sygn. akt IV KK 519/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Małgorzata Gierczak

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2021 r.,

sprawy **D.R.** skazanego z art. 278 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w T. VI Zamiejskowy Wydział Karny w P. z dnia 20

października 2020 r., sygn. akt VI K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T. VI Zamiejskowy Wydział
Karny w P..**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego jest zasadna i to w stopniu oczywistym, co pozwala na jej rozpoznanie w trybie art. 535§5 k.p.k.

Prokurator Generalny w swej skardze podniósł zarzut:

- rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., polegającego na zaniechaniu uwzględnienia i oceny wynikających z materiału dowodowego istotnych okoliczności, dotyczących uprzedniej karalności oskarżonego, zawartych w znajdującej się w aktach sprawy informacji z Krajowego Rejestru Karnego wskazującej, że D.R., w okresie od 12 lipca 2019 r. do 19 lutego 2020 r. odbywał karę pobawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 15 grudnia 2015r., sygn. akt VIII K (...) za czyn z art. 279§1 k.k., będący przestępstwem umyślnym podobnym do przestępstwa z art. 278§1 k.k.. przypisanego oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem, w wyniku czego doszło do rażącej obrazy przepisu prawa materialnego art. 64§1 k.k., poprzez brak przypisania D.R. popełnienia występku z art. 278§1 k.k. w warunkach recydywy szczególnej jednokrotnej.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w T. VI Zamiejskowy Wydział Karny w P. i przekazanie sprawy wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Jak wskazano na wstępie, zarzut ten jest w pełni zasadny.

Jak wynika z karty karnej skazanego, D.R. w okresie od 12 lipca 2019 r. do 19 lutego 2020r. odbywał karę pobawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 15 grudnia 2015 r., sygn. akt VIII K (...) za czyn z art. 279§1 k.k. (k. 86-86v.).

Przestępstwo z art. 278§1 k.k. jest przestępstwem podobnym do przestępstwa umyślnego z art. 279§1 k.k. i popełnione zostało w okresie krótszym niż 5 lat od odbycia przez skazanego ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności. Przy czym forma odbycia tej kary – dozór elektroniczny, nie zmienia faktu, że skazany odbywał zgodnie z treścią przytoczonego wyroku z dnia 15 grudnia 2015r. karę pozbawienia wolności.

Jak też wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 maja 2014r w sprawie III KK 16/14: „zgodnie z art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960 ze zm.) dozór elektroniczny definiowany jest jako system wykonywania prawomocnie orzeczonej

bezwzględnej kary pozbawienia wolności, polegający na kontrolowaniu zachowania skazanego przebywającego poza zakładem karnym, przy użyciu aparatury monitorującej. Tym samym odbycie kary w omawianym systemie nie zmienia jej istoty jaką jest pozbawienie wolności o charakterze bezwzględnym”. Niezależnie od zmian ustawowych w obrębie przytoczonego aktu prawnego stanowisko to zachowało swoją aktualność.

Słusznie zatem wskazał skarżący, że w niniejszej sprawie istniały podstawy do przypisania skazanemu odpowiedzialności za popełnienie przypisanego czynu w warunkach z art. 64§1 k.k.

Powyższe uchybienie miało istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, odnosi się ono bowiem do niezastosowania obligatoryjnej instytucji prawa materialnego jaką jest unormowany w art. 64 k.k. powrót do przestępstwa. Może mieć to zarówno wpływ na wysokość wymierzonej skazanemu kary, jak i rygory jej odbywania.

Mając na względzie powyższe, zaskarżony wyrok należało uchylić, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania właściwemu Sądowi Rejonowemu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ten winien mieć na względzie przedstawione w niniejszym uzasadnieniu zapatrywania.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.